

DVAJSET LET USPEHOV

V torek je bila dvorana Narodnega doma v Celju spet prizorišče velike slovesnosti. Na dan praznika celjske občine se je v njej namreč zbralo veliko število gostov in predstavnikov celjskega političnega aktiva k slavnostni seji, ki je bila prirejena tudi v čast 20-letnice osvoboditve. Med gosti so bili predstavniki bratskih mest Čuprije in Siska, s katerimi Celje pri jateljsko sodeluje, borci prve celjske čete, nosilci spomenice 1941., častni mešča ni, zvezni in republiški poslanci ter predstavniki JLA in delovnih organizacij celjske občine.

PRAZNIK CVETJA IN PIVA V LASKEM

PRIREDITEV LETA

PRAZNOVANJA SE JE UDELEŽILO VEČ KOT 10.000 LJUDI

Slavnostno sejo je vodila podpredsednica celjske občinske skupščine Slava Fajetičeva. Najprej je navzočim posredovala čestitki predsednika glavnega odbora Združenja borcev NOV Slovenije Franca Leskoška-Luke in mesta Doboja, ki sta Celju in njegovim občanom čestitala k prazniku in jim zaželela še veliko delovnih uspehov.

Potem ko so udeleženci svečane seje počastili spomin v juniju preminulega družbeno političnega delavca Franci Kača in ko so pionirji izročili gostom šopke rdečih nageljnov, je posebna delegacija položila vence na grobnico narodnih herojev na Slandrovem trgu.

Slavnostni govor o pomenu praznika in o 20-letni poti družbenega razvoja je imel predsednik celjske občinske skupščine Marjan Učakar. Tovariš Učakar je najprej govoril o najtežjih dneh naše revolucije. Govoril je o borbi in veliki vlogi Komunistične partije, o junskih aktivistih in borcih, ki so darovali svoja življenja za lepši jutrišnji dan, govoril je o delu prve celjske čete.

(Več na 4 strani)

(Dalje na 2. strani)

OB OBCINSKEM PRAZNIKU CELJA

Troboj atletinj

V nedeljo je bilo Celje gostitelj treh državnih reprezentanc, ki so se na stadionu Borisa Kidriča pomerile med sabo. Temu tekmovanju je prisostvovalo okrog 2000 gledalcev, ki so pozdravljali in vzpodbujali tekmovke iz Nemške demokratične republike, Švedske in Jugoslavije.

(Več na 8. strani)

SPREJEM ZA PARTIZANSKE MATERE

V okviru praznovanja celjskega občinskega praznika in v počastitev 20-letnice osvoboditve je predsednik celjske občinske skupščine priredil v ponedeljek v Dobrni sprejem za partizanske matere. Sprejema so se udeležile skoraj vse povabljenke. Materam, ki so v tistih težkih dneh vojne tako junaško prenašale najtežje izgube, so v Dobrni pripravili tudi kulturni spored, v katerem je sodeloval zbor Svobode in član Slovenskega ljudskega gledališča Celje, Janca Škof.

JOZE IN FRANCI OBTOZUJETA

OTROK NAPRODAJ

TO ZGODBO JE PISALO ZIVLJENJE V ENI IZMED VASIC STISNENIH MED DVEMA HRIBOMA IN CESTO, PO KATERI JE ODŠLO ZE MNOGO MLADIH IN ZDRAVIH VASCANOV. TISTI, KI SO OSTALI, NE ZARADI TEGA, KER LJUBIJO TO VAS, TEMVEČ KER SO MORALI OSTATI, BOJUJEJO SVOJE ZIVLJENJE VSAK PO SVOJI MOČI. HLASTAJO PO SONCU, DA BI VSAJ NEKAJ UZILI.

Opirajoč se na palico je vstopil v redakcijo starejši možakar in se obrnil h kolegici. V pozdrav ji je ponudil od dela in revne skrivenčene prste ter rekel:

»Ne vem, če sem prav prišel, vendar mi boste vi vedeli povedati in svetovati. Rad bi nareč dal v časopis oglas, ali kako se že temu pravi, da od dam komurkoli, ki bi želel enainpolletnega otroka. Zdravega, lepega fantka.«

(Nadaljevanje na 4. strani)

VREME

Proti koncu tega tedna in v začetku prihodnjega je pričakovati krajevne nevihte. Pozeje pretežno sončno vreme.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 23. JULIJA 1965 — LETO XV — ST. 29 — CENA 30 DIN

Začel se je krožni obhod: najprej motoristi, za njimi godbeniki, nato velika skupina otrok s cvetjem in prikazom hortikulturne dejavnosti, rudarji iz Rečice, oblečeni v tradicionalne svečane uniforme, vozovi z zaboji in steklenicami piva, okrašeni s hmeljem, športniki, povorko pa so zaključevali svatje v številnih kočijah.

PRIPRAVE NA PRAZNOVANJE V MOZIRSKI OBCINI

LETOS V LJUBNEM

V LJUBNEM OB SAVINJI BO LETOS OSREDNJE PRAZNOVANJE OBCINSKEGA PRAZNIKA MOZIRSKO OBCINE. OSREDNJA PRIREDITEV BO 1. AVGUSTA NA TRADICIONALNEM FLOSARSKEM BALU.

Na večer pred flosarskim mozirske občine. Po zaseda- balom, v soboto 31. julija bo nju bo slavnostna akademija na Ljubnem svečano zaseda- nje občinske skupščine, na katerem bodo sodelovali tudi predstavniki družbeno-političnih in delovnih organizacij

Prvega avgusta bodo občane pozdravili z budnico, nato bo otvoritev razstave etnoloških posebnosti Zgornje Savinjske doline, ki jo bo pripravil Zavod za spomeniško varstvo in pa razstava spomeniških obeležij ter predmetov iz NOB, ki jih bodo s tega področja razstavili in zbrali mariborski taborniki, ki tabore v Gornjem gradu. Popoldne bodo flosarji pripravili flosarsko povorko, zatem pa tradicionalno turistično zanimivost »Flosarski bal« s slovesom flosarjev.

budili organe podjetja, da napravijo neredu konec. Kot prvo so ukinili vse nadure, za katere je posebna analiza pokazala, da dejansko niso potrebne, ker je mogoče vse administrativno delo opraviti v rednem delovnem času. Strokovnjaki bodo razen tega v kratkem času preučili celoten tehnološki proces, izkoristek strojev ter druga vprašanja, katerih rešitev je bistvenega pomena za večji poslovni uspeh...

P. S. upamo, da bo do tega v Kozmosu kot marsikje drugje tudi dejansko prišlo.

»Vsakdo gre tja...«

INTERVJU Z IGRALCEMA JANEZOM SKOFOM IN VOLODJO PEEROM — NA PETI STRANI

Poučen zgled

Novi gospodarski ukrepi so prisilili podjetje Kozmos, da je malce pogledalo navznoter, za rezervami. Sicer je kolektiv o notranjih rezervah razpravljal že poprej, vendar dalj od razpravljanj in ugotovitev, da bo treba poiskati vse možnosti in rezerve izkoristiti, pravzaprav niso prišli. Bilo je namreč očitno, da bi mogli zlasti s smotrnejšo organizacijo dela in večjo delovno disciplino v administraciji zmanjšati poslovne in druge stroške. Delovni čas ni bil polno izkoriščen. Medtem ko so mnogi uslužbenci v dopoldanskih urah postopali po pisarnah ali si ogledovali pred podjetjem avtomobile, so v popoldanskih urah delali nadure. Te so letno bremehile podjetje vsaj za preko dvajset milijonov z dajatvami.

Novi ukrepi, ki vsebujejo kot eno bistvenih postavk večjo disciplino in varčnost, so torej resno vzpod-

Pionirji o borbi in svobodi

POMLADANSKI DEL JUGOSLOVANSKIH IGER, KI SO LETOS POTEKALE V ZNAMENJU 20-LETNICE OSVOBODITVE, JE ZDAJ ZA NAMI V CELJSKI OBCINI SO PIONIRJI V TEM OBDOBJU RAZVILI IZREDNO ZIVAHNO DEJAVNOST, KAR JIM JE USPELO NA PODLAGI DOBRO SESTAVLJENIH PROGRAMOV, KI SO JIH IZDELAJI V SODELOVANJU S POSEBNO KOMISIJO PRI OBCINSKI ZVEZI PRIJATELJEV MLADINE.

Letos naj bi bili pionirji zvedeli čim več o narodno osvobodilni borbi. Zavoljo tega so pripravili številne pohode po partizanskih poteh, spremljali so kurirčkovo pošto in se srečevali z nekdanjimi partizani. Tako so pionirji celjske občine hodili po poteh Slavka Slandra, Stiri-najste divizije in po poteh prve celjske čete. Obiskovali so partizansko bolnico Zima, spomenike padlih borcev in skoraj vsi so si ogledali Muzej revolucije. Na šolah so vrteli filme, ki govorijo o narodno osvobodilni borbi, pionirske odrede pa so obiskovali tudi partizanski pisatelji in jim prebirali tista svoja dela, ki imajo obeležje narodnoosvobodilne borbe. Zanimivo so bili tudi bralni krožki, ki so jih ustanovljali na vseh odredih. V njih so otroci prebirali partizansko literaturo. Pionirje so letos bolj kot prejšnja leta obiskovali nekdanji borci. Pri-

vedovali so jim o narodnoosvobodilni borbi, spremljali so jih tudi na pohodih po partizanskih poteh. Pionirji pa niso spoznavali samo najtežjih dni naše zgodovine. Seznanjali so se tudi že s povojno graditvijo in so v ta namen obiskovali številne delovne organizacije. Izredno množično je bilo tudi spoznavanje pionirsk in mladinske organizacije, ki so ga zaključili s posebno prireditvijo. Zanimivo je, da so pionirji svoje igre lepo izvedli, pa čeprav so jih spremljale stalne finančne težave. Nekateri so se sicer znašli in zbirali denar na najrazličnejše načine, nekatere pa je pomanjkanje sredstev vendarle oviralo. Prav gotovo bi pionirjem pri teh težavah lahko odločneje pomagale tiste gospodarske organizacije, ki so nad določeniimi šolami prevzele patronat. Lepo se je izkazal primer Ingrad, ki je

pionirjem Bračičevega odreda iz Frankolovega priredil izlet v Skočjanske jame in v Piran, jim podaril magnetofon in kompletno opremo za okrožek. Verjetno bi temu zgledu lahko sledila tudi druga podjetja.

SLANDROVE NAGRADE PODELJENE

Kot že nekaj let so v Celju tudi letos izbrali nagrajence sklada Slavka Slandra. Te nagrade podeljujejo v Celju vsako leto, so pa priznanje posameznikom in skupinam delovnih ljudi za posebej požrtvovalno in kvalitetno znanstveno, kulturno in javno delo. Letos je posebna komisija izbrala za Slandrove nagrade godalni orkester Ivana Cankarja, Marico Frece-Zorko in profesorja Egona Kuneja. Godalni orkester Ivana Cankarja, ki ga že dvajset let uspešno vodi profesor Dušan Sancin, se po mnenju strokovnjakov lahko kosa s profesionalnimi orkestri. Člani tega orkestra, ki so prvi svoj koncert izvedli že tri dni po osvoboditvi, so za trdo amatersko delo vedno našli čas — kljub svojim obveznostim, ki niso bile majhne. Komisija se je za godalni orkester Ivana Cankarja odločila prav zavoljo njegove požrtvovalnosti in visoke kvalitete.

Marica Frece-Zorko, ki je trenutno predsednica sveta za kulturo in znanost občinske skupščine, je svoje plodno udejstvovanje na kulturno prosvetnem področju začela že med obema vojnama, ko jo najdemo med igralci, ki so kasneje postavili temelje sedanjemu Slovenskemu ljudskemu gledališču. Tudi njeno kasnejše življenje je bilo s kulturo tesno povezano. Vsa leta po vojni je sodelovala v republiških ali zveznih organih kulturno prosvetnih organizacij in domala vsa ta dejavnost v celjski občini nosi pečat njenega dela in njenih prizadevanj. Predvsem velja to tako za ljudsko kot-pionirsko knjižnico.

Profesor Egon Kunej sodi med najvidnejše celjske kulturne delavce. Glasovi njegovih zborov — komornega in gimnazijskega — so proslavili Celje tudi izven meja naše republike in države. Stevilna domača in tuja priznanja, ki sta jih zbora že prejela, sta dokaz velikih prizadevanj in visoke kvalitete dela profesorja Egona Kuneja. V znak priznanja za plodno delo je komisija za letošnjega Slandrovega nagrajence izbrala tudi prof. Kuneja.

Letos so v Celju podelili še tri nagrade za posebno prizadevanje. Te nagrade pa so prejeli — dr. Stana Štraus za izredno požrtvovalno delo pri širjenju krvodajalstva in za delo v organizaciji Rdečega križa, akademski slikar Avgust Lavrenčič za svoje umetniško ustvarjanje in dr. Jakob Rebernik za zasluge pri organizaciji zdravstvene službe v Celju.

Vsem nagrajencem toplo čestitamo! I. B.

Pretekli teden je Celje obiskala skupina visokih gostov — članov glavnega odbora sindikatov iz Mongolije ter s med svojimi dvodnevni bivanjem v Celju ogledala tovarno emajlirane posode. Med ogledom tovarne so se gostje pogovarjali s predstavniki sindikalne organizacije o vlogi in delu sindikalne organizacije v tovarni, s predstavniki občinskega sveta pa o vlogi sindikalne organizacije v komunih. Naslednji dan so sindikalni funkcionarji iz Mongolije, ki so se kot gostje Glavnega odbora zveze sindikatov Jugoslavije več dni zadržali v Sloveniji — ogledali še žalski Kmetijski kombinat in obiskali rudarski kolektiv rudnika lignita v Velenju. Posnetek prikazuje goste, med ogledom proizvodnega procesa v celjski tovarni emajlirane posode. Foto: V. David

V CELJU NA GRIČKU TABOR PRIJATELJSTVA

V okviru praznovanja 20-letnice osvoboditve in praznika celjske občine že nekaj dni trajajo prireditve v Taboru prijateljstva, ki so ga postavili splitski, mafiborski in celjski taborniki na Gričku. Po ogledu mesta in kulturnih spomenikov so taborniki obiskali tudi nekatera podjetja, njihove patrole in enote pa so obšle spominska obeležja ter obiskale več partizanskih družin od doline Gračnice v kateri je padel legendarni komandant Ilija Badovinac, pa vse do partizanske Resevne. Minulo soboto so se taborniške enote iz Tabora prijateljstva udeležile tudi partizanske slavnosti na Rogli.

Ob našem obisku v taboru nam je starešina splitskega odreda in štaba »Marjan« BRANKO Mihovilič povedal, da je organizacija in gostoljublje preseglo vsa pričakovanja.

To ni naš prvi obisk Celju in Savinjski dolini. Že pred leti smo vzpostavili prve kontakte z braslovsko taborno enoto in obiskali Zgor-njo Savinjsko dolino. V nekaj letih

smo vzpostavili pristne odnose, dokler nismo letos organizirali Tabora prijateljstva. Tabor bomo organizirali vsaki dve leti, naslednji bo nekje na Hrvaškem, gostitelji pa bomo mi.

V Taboru prijateljstva taborniki okrog 200 tabornikov, planink in izvidnikov ter medvedkov in čebelic. Najštevilnejše so zastopani taborniki iz Splita. Zanimiva je oprema tabora, ki ima lastno telefonsko centralo, radio-sprejemno in oddajno postajo ter vse tehnične pripomočke, ki so potrebni za razvoj normalnega življenja v taboru.

Ob našem obisku so se taborniki ravno pripravljali za čim svečnejšo proslavitev Dneva vstaje. Taborniki so nam zaupali, da ni dneva, ki bi minil brez raznih tekmovanj v taborniških veščinah, ali brez kulturnih programov, ki jih pripravljajo skupno vsi trije taborniški odredi. — Posnetek prikazuje tabornike splitskega odreda »Marjan«, ki si je s svojim delom priboril že četrto leto zapovrstjo naziv partizanskega odreda.

S SLAVNOSTNE SEJE CELJSKEGA POLITICNEGA AKTIVA

DVAJSET LET USPEHOV

(Nadaljevanje s 1. strani)
V spomin prve celjske čete slavi celjska občina tudi svoj praznik. Nato pa je poudaril, kako plodno je bilo 20-letno razdobje graditve in utrjevanja materialne baze našega gospodarstva in razvoja oblasti, delavskega in družbenega upravljanja. Kljub vsemu napredku bo treba v prihodnje še trdega dela. Predsednik občinske skupščine je nato še čestital vsem občanom k občinskemu prazniku ter jim zaželel še veliko delovnih uspehov. Na slavnostni seji so podelili tudi

letošnje Slandrove nagrade in tri nagrade za posebno prizadevanje pri povojnem stvarjanju. Kasneje so udeleženci slavnostne seje prisostvovali še kulturnemu sporedu, v katerem so sodelovali komorni moški zbor pod vodstvom prof. Egona Kuneja ter člana Slovenskega ljudskega gledališča Nada Rožič-Belakova in Marjan Dolinar. Predsednik občinske skupščine Marjan Učakar je nato priredil še sprejem za vse udeležence slavnostnega zborovanja. I. B.

KRVODAJALSTVO V CELJSKI OBCINI

PONEKOD NI ODZIVA

V PRVEM POLLETJU LETOSNJEGA LETA JE 1566 PREBIVALEC CELJSKE OBCINE DAROVALO 460 LITROV KRVI, S CIMER JE BIL PLAN TRANSFUZIJSKE POSTAJE IZPOLNJEN.

Med krvodajalci jih je bilo 1.573 iz delovnih organizacij in le 195 s terena. Kakor v prejšnjih letih, so tudi letos pokazala največ razumevanja podjetja, kot Klíma, Cinkarna, IEP, Železarna Store, Aero, Topper, Opekarna Ljubecna, Opekarna Celje, Pohištvó, KK Zalec, obrat Celje, Kovinotehna, Slikarstvo, dom srednjih šol, predvsem gimnazija, občinsko sodišče, Celjski tisk in še nekatera druga podjetja. Podobno kot prejšnja leta pa je krvodajalstvo naletelo na dokaj slab odziv v Agroprometu, kinopodjetju, lekarni »inter, Modí, Vodni skupnosti, hotelu Celeia, Negi, geodetskem zavodu, Steklarju, Obnóvi in drugod.

Se vedno ni prodrla zavest, da je krvodajalstvo oblika humanizma, ki zadeva najbolj pristne odnose med ljudmi, saj utegne darovana kri v kritičnem trenutno kogarkoli rešiti.

Ce bi se torej zavedali, da mora do- kri vsakdo, ki jo potrebuje, ne glede na to ali jo je sam dal ali ne, tedaj odtegotvanje posameznikov, ki to nočejo razumeti, v skrajnem primeru dela krivico tistim zavednim krvodajalcem, ki so tudi po stokrat darovali kri, a jim se ni bila potrebna. Za krvodajalstvo še vedno kažejo najmanj razumevanja ljudje na odilnih položajih, to je tisti, ki bi lahko dali dober zgled. Vsekakor bi bilo potrebno več razumevanja in več časa za izpolnjevanje določenih moralnih obveznosti.

Prizadevnim kolektivom in posameznikom, ki so darovali kri in pripomogli, da je bil načrt transfuzijske postaje oziroma občinskega odbora Rdečega križa Celje izpolnjen, e vsa zahvala, podjetja, ki so tudi tokrat stala ob strani kakor krajevne organizacije na terenu pa naj bi ob krvodajalskih akcijah v drugem polletju pokazale več posluha.

LASKO

MNOGO CENEJSE KOT DRUGOD

V Laškem so občani že precej časa nevoljni zaradi neurejene preskrbe z mesom. Imeli so namreč samo eno mesnico, v kateri pa ni bilo dovolj mesa za vse potrošnike.

Zato so pred kratkim sklenili, da bodo ponudili sosednjim mesarskim podjetjem priložnost, da si v Laškem uredijo svojo mesnico. Toda valjilo je ostalo brez odmeva. Zato je skupščina občine te dni izdala dovoljenje za opravljanje mesarske obrti zasebniki — mesarju Jožetu Karlatecu.

Ko je bila nova mesnica odprta, je močno znižala cene. Tako je teleče meso v tej mesnici za 100 do 150 dinarjev cenejše kot drugod, goveje meso za 80 dinarjev, salame za 145 itd. Te spremembe so hile seveda najbolj veseli potrošniki, ki zdaj lahko pridejo do mesa, hkrati pa je Laško dobilo tudi večjo izbiro, saj lahko v novi mesnici kupujejo tudi teletino, ki je v Laškem zdaj menda dobro leto ni bilo.

KOMUNALNI PROBLEMI KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Pred dnevi je predsedstvo občinske skupščine sklicalo ožje posvetovanje z nekaterimi upravnimi službami o komunalnih problemih v celjski občini. Namen posvetovanja je bil, da bi ugotovili dejansko stanje na komunalnem področju, predvsem pa kakšni so trenutno komunalni problemi v krajevnih skupnostih, kateri so bili doslej že rešeni in kakšne so perspektive za ureditev še nerešenih komunalnih problemov, ki jih nikoli ne zmanjka.

V letošnjem občinskem proračunu je bilo dodeljeno krajevnim skupnostim za komunalne potrebe 77 milijonov din. Polovico teh sredstev so krajevne skupnosti že sprejele, drugo polovico pa bodo sprejele v septembru, takoj po sestanku s predsedniki krajevnih skupnosti, ki bo še pred jesenjo.

Na posvetu so sklenili, da bo predsedstvo občinske skupščine v kratkem sklicalo posvetovanje z vsemi predsedniki in tajniki krajevnih skupnosti, na katerem se bodo temeljito pogovorili o vseh komunalnih problemih. Da bo to posvetovanje čim bolj plodno in konkretno, smo zaprosili občinskega inšpektorja za komunalo Pavleta Javornika za razgovor o komunalnih vprašanjih v celjski občini. V tem pogovoru je razgrnil vrsto komunalnih problemov krajevnih skupnosti, ki jih objavljamo z neme-

nom, da bi informacija služila kot uvod v razpravo za skorajšnje posvetovanje o komunalnih problemih.

KRAJEVNA SKUPNOST CENTER

V tej krajevni skupnosti je odprto vprašanje asfaltiranja Linhartove ulice pred novo zgradbo nasproti gledališča. To bodo v kratkem asfaltirali in uredili zelenico.

Prav tako še ni povsem rešeno vprašanje ureditve dvorišnega kompleksa med Vodnikovo, Gregorčičevo in Miklošičevo cesto. Tu nastopajo težave zaradi že zasedenih prostorov v leseni baraki. Zadeva bo vsekakor morala biti urejena, če ne prej vsaj prihodnje leto. Letos ni dovolj sredstev v občinskem proračunu za takšno dela. Dvorišče, ki pripada k stanovanjski zgradbi trgovskega konzorcija na Slandrovem trgu, pa je bilo pred kratkim urejeno.

Izredno slabo cestišče v Gregorčičevi in Levstikovi ulici, ki ga je pokvarila zima, je v celoti prevlečeno z novo debelo asfaltno plastjo. Na severni strani Gregorčičeve ulice ni asfaltirana površina hodnika, ker bodo tu položili vodo-vodno cev večjega premera za napajanje mestne četrti v teh ulicah — Gregorčičeva, Vodnikova, Stanetova in Levstikova ulica. Zelo slabo asfaltno cestišče v Kocbekovi in Miklošičevi cesti za-

radi pomanjkanja sredstev letos ne bo mogoče obnoviti.

Povsem še ni rešeno vprašanje lokacije obrtnega centra, ki pa je zelo pereče. Na tem mnogo delajo in je pričakovati v doglednem času ustrezne rešitve.

Tudi park na levem bregu Savinje med Savinjsko ulico in Sušnico za Okopi še ni povsem dovršen. Klopi in sadik ni dovolj. Nekateri južne fasade stanovanjskih poslopj na Okopih so potrebne majhne popravila. Ta potreba je posebej izstopa v tem starem predelu mesta, predvsem zaradi urejenega poslopja muzeja in študijske knjižnice, ki je v gradnji ter zaradi parka v bližini. Ta dela bodo prišla v poštev prihodnje leto, ker letos ni sredstev.

Neurejena je tudi okolica tovarnega skladišča pri železniški postaji. Zelo je neurejena cestišče dovozne ceste ob samem tovarnem skladišču južno od skladišča. Slab videz povzročajo predvsem improvizirana nasipana večja površina med Savinjo in železniško progo. Železnice ima tu svoje objekte, ki tudi ne ustrezajo urejenemu predelu mesta.

V krajevni skupnosti Center je večje število starih zgradb, katerih fasade so potrebne nujne popravila.

Prihodnjic: Krajevna skupnost Otoc

NEMKE superiorne

Letošnja druga vrhunska atletska prireditve v Celju je za nami. Organizator AD Kladivar zasluži vse čestitke. Organizacija je bila do potankosti in precizno izvedena tako, kot mora na podobnih tekmovanjih biti. Priznati je treba, da taki organizacijski prijem, kot smo jih v nedeljo videli na stadionu Borisa Kidriča dajo prireditvi še poseben slavnostni pečat. Odlično organizacijo so pohvalili tudi oni in drugi gostje, ki so odnesli iz Celja najlepše vtise.

Tekmovanju so med drugim prisostvovali tudi švedski ambasador, s prvim sekretarjem, prvi sekretar vzhodnonemške ambasade ter še en član vzhodnonemškega predstavništva v Jugoslaviji. Zal smo morali kot že mnogokrat v zadnjem času ponovno ugotoviti, da na prireditvi ni bilo niti enega predstavnika celjskega družbenopolitičnega življenja. Ne gre tu samo za odnos do neke športne prireditve. Gre za več. Gre za odnos do visokih predstavnikov dveh prijateljskih držav, za odnos do njihovih športnikov in slednjic gre za odnos do športne prireditve v počastitev 20-letnice osvoboditve in praznika mesta Celja.

Po uvodni svečanosti in odigranju treh državnih himen se je pričelo tekmovanje, ki je ob koncu prineslo ženski reprezentanci Jugoslavije neuspeh. Ekipe Nemške demokratične republike je premagala švedinje in Jugoslovanke, medtem ko je švedska ekipa premagala našo. Za poraz naših atletinj proti švedski je bila v precejšnji meri kriva tudi bolezen celjske tekmovalke Lubejeve, ki je v prvi disciplini — v teku na 80 m čez ovire sicer zasedla s časom 11,3 drugo mesto, nato pa v skoku v daljino skočila povprečno — 578 cm, v teku na 100 m in v štafeti pa ni sodelovala, ker ji je med tem zdravnik že prepovedal nastopanje. To pa je stalo jugoslovanske ekipi dragocenih točk ravno v dvoboju s Švedsko. Druga celjska predstavnica na tem troboju Urbančičeva je v metu kopja že v prvi seriji vrgla orodje 50,70 m v nadaljnjih metih ji pa nikakor ni šlo. Vsekakor pa je drugo mesto fisto, kar smo od nje pričakovali.

Vrsti svetovno znanih atletov

ŠPORT NA DROBNO

Vaterpolisti celjskega Neptuna (mladinca) so te dni sodelovali na mladinskem vaterpolo turnirju za nagrado Kopa v Koprju. V prvi tekmi so nesrečno izgubili s 3:2 proti Renčam, nato pa so z istim rezultatom premagali lanskega republiškega prvaka Koper ter zasedli 2. mesto.

V nadaljevanju tekmovanja za Titov nogometni pokal sta bila dosežena naslednja rezultata: Polzela : Olimp 1:2, Smartno : Rog. Slatina 4:1. Ta tekma pa bo registrirana s 3:3 za Rog. Slatino, ker en igralec Smartnega ni bil registriran.

V okviru športnih prireditev za občinski praznik Zalca sta bili odigrani tudi tekmi v rokometu in nogometu. Rokometna tekma med zveznim ligasem Rudarjem iz Trbovelj in reprezentanco Savinjske doline se je končala z zmago gostov 2:16, nogometaši Celja pa so premagali ekipo Savinjske doline z 9:3.

in rekorderjev, ki so že nastopili na celjskem atletskega stadionu, se je v nedeljo priključil Novozelanec Baillie, ki je v točki izven konkurence nastopil z nekaterimi domačimi tekači v teku na 5000 m in premočno zmagal.

Ob koncu se nekaj na vseh podobnih meddržavnih srečanjih je ob koncu tekmovanja še zaključni ceremonial z razglasitvijo zmagovalnih ekip. Tako je bilo tudi tokrat

na stadionu. Toda nič kaj lepega vtisa ni napravilo predčasno odhajanje gledalcev s tribune. Spodobi se namreč, da zaključku tekmovanja ne prisostvujejo le tekmovalci, ampak tudi gledalci, ki z aplavzom nagradijo športnike za lepe dosežke in športno borbo. Zal pa je bila tribuna na stadionu Borisa Kidriča ob zaključku slovesnosti že skoraj prazna.

E. G.

Lubejeva je nastopila bolna

KAJ BO Z ALJAZEVIH HRIBOM?

Aljažev — prej Jožefov — hrib je bil do prve svetovne vojne posej z velikim smrekovim gozdom, ki so ga med vojno pod pretvezo, da se je v drevju pojavil lubadar, posekali (takratni celjski podžupan je bil namreč lastnik bližnje parne žage). Izsekane površine so pozneje skušali pogozditi, a brez uspeha. Končno so hrib namenili za zazidavo. Razparcelirali so ga in leta 1926 je pričela mestna občina razprodajati zemljišča. Kljub izredno nizki ceni (dinar in pol na kvadratni meter), se ljudje za parcelo niso preveč zanimali, saj na hribu ni bilo ceste, ne elektrike niti vodovoda. Zemlja je bila revna, prvi »naseljenci« so imeli veliko dela — predno so jo kultivirali. Kljub temu so Jožefov hrib postopno zazidali in naselili.

Zdaj rasejo na Aljaževem hribu nove stanovanjske zgradbe. Tako pada sadno drevje, od težkih voz, ki dovažajo in odvažajo gradbeni material in izkopano zemljo, se kvari cesta po Groharjevi: novi asfalt poka in razpada. Občina sicer pridno pobira komunalni prispevek, za red na hribu pa nihče ne skrbi. Ob Groharjevi teče greznica, ki v toplih dneh smrdi do neba, voda ob narhiv odnaša zemljo in koplje jarke po poteh, ki vodijo na hrib, na vseh koncih in krajih se valja nesnaga; kupi smeti in odpadkov, ki jih nihče ne odvažajo, so leglo mrčesa. Klopi, ki jih je pred leti postavila Socialistična zveza, so polomljene. Tako nudi Jožefov hrib kaj žalostno podobo zamerjenosti. Kje je vzrok?

Prebivalci se upravičeno sprašujejo, ali res ni nikomur do tega, da bi na Jožefovem hribu končno napravili red. Skrajni čas je že, da uredimo smetišča in kanalizacijo in da dobimo cestarja, ki bo vzdrževal ceste in poti.

Milan Cetina

Osem Celjanov v Jeni

LE TRI ZMAGE

V soboto in nedeljo je bil v Jeni atletske dvoboje med reprezentancama Nemške demokratične republike in Jugoslavije. Kakor je bilo pričakovati, je domača ekipa z lahkoto odpravila ekipo Jugoslavije in pri tem le trikrat dovolila, da so gostje osvojili prvo mesto. Eno prvih mest je za našo ekipo priboril celjski dolgooprogaš Cervan v teku na 10.000 m, dosegel pa je čas 29:14,4. To je bila tudi edina disciplina, kjer je jugoslovanska ekipa slavila dvojno zmago. Drugo mesto je namreč zasedel Farčić, ki je za Cervanom zaostal 8 desetink sekunde. Vazič je tokrat naletel na močnega tekmovalca Mava, ki zadnje čase dosega lepe uspehe na mednarodnih tekmovanjih. Tako je zmagal Mav (5:50,4), Vazič pa se je moral zadovoljiti s tretjim mestom. Na razmočenem snegu je dosegel čas 3:51,5. V tej disciplini je nastopil tudi Zuntar, ki je bil s časom 3:55,4 četrti. Prvega dne je od Celjanov nastopil še Polutnik v teku na 110 m ovire, kjer je bil četrti s časom 16,0. Naslednji dan je v teku na 400 m z ovirami dosegel čas 54,7, s čimer je zopet zasedel enako mesto. V teku na 5.000 m je osvojil Vazič drugo mesto z manj kot dve sekundi zaostanka za Haasejem. V tem teku je Simo dosegel čas 14:04,0, za njim pa se je uvrstil naš drugi predstavnik Korica, ki je zaostal kar za 9 sekund. V skoku v višino je Vivod preskočil 200 cm, kar mu je zadostovalo za tretje mesto. Sploh so bili v disciplini doseženi slabi rezultati, saj je zmagovalec Todosijević preskočil le tri cm več, drugoplasiran Nemeč Wille pa enako višino kot Vivod. Lešek si je v skoku ob palici delil drugo do četrto mesto, saj so kar trije tekmovalci preskočili 440 cm. Premočno je zmagal Nordwig s skokom 480 cm. Tako so na tem dvo-

boju jugoslovanski atleti osvojili le tri prva mesta, ostala pa so osvojili domačini, ki so bili pretežak nasprotnik za našo ekipo. Končni rezultat dvoboja je bil 136:76.

K. F.

S M A R J E

URBANIZACIJA NASELIJ

Na področju urbanizacije je v občini opaziti znaten napredek. Urbanistični program za območje Rogaske Slatine je že sprejet in čaka na potrditev pri republiških organih, urbanistični program Smarja pa bo predložen na prihodnji seji občinske skupščine. Posebno vprašanje predstavlja urbanistično območje Rogatca. Del kraja leži namreč na hrvatski strani, urbanistično pa naj bi pomislil zaokroženo celoto. Zamisel o skupnem urbanističnem planu žal ni realizirana.

V šmarski občini bo treba izdelati še urbanistične programe za Kozje in Bistrico ob Sotli. Tako bodo v

končni fazi urbanizirana vplivna območja Rogaske Slatine, Rogatca, Smarja pri Jelšah, Kozjega in Bistrice ob Sotli.

V občini Smarje imajo že vsečini krajev vodovode. Med njimi je nekaj takih, ki so bili zgrajeni še pred drugo svetovno vojno. V gradnji sta vodovoda Buče in Zagorje, pripravljajo pa tudi gradnjo vodovoda v Penkovem selu. Dokaj pereča je preskrba z vodo v Rogatcu, Sentvidu pri Grobelnem in Podčetrtku, nadalje so premajhne kapacitete vodovoda v Rogaske Slatini, v Smarju pa bi bilo potrebno sanirati izvire in zgraditi rezervoar.

VARČEVALCI

VSI, KI BOSTE V ČASU OD 1. JULIJA DO 31. OKTOBRA 1965 VLOZILI PRI KOMUNALNI BANKI CELJE ALI NJENI PODRUŽNICI CELJSKI MESTNI HRANILNICI ALI EKSPOZITURAH V ZALCU, MOZIRJU, LASKEM, SENTJURJU, SMARJU PRI JELSAH, SLOV. KONJICAH, ROGASKI SLATINI, SEVNICI IN BREZICAH VSAJ 50.000 DINARJEV IN TA ZNESEK VEZALI NAJMANJ ZA DOBO 12 MESECEV, BOSTE PRISLI V POŠTEV PRI NAGRADNEM ZREBANJU VEZANIH HRANILNIH VLOG, KI BO V MESECU NOVEMBRU TEGA LETA

NAGRADE:

- 1 pralni stroj
- 4 šivalni stroji
- 2 sesalca za prah
- 4 tranzistorji
- 6 volnenih odev
- 3 mikserji
- 2 gramofona
- 3 jedilni pribori

Skupaj 25 nagrad v vrednosti 1.000.000 din

VEZANE VLOGE OBREŠTUJEMO OD 5,5 DO 7,5 %.

VLGAJTE SVOJE PRIHRANKE PRI KOMUNALNI BANKI CELJE, KJER SO ZA VAS VARNO IN KORISTNO NALOŽENI!

KOMUNALNA BANKA CELJE

ŠAHOVSKE VESTI

Na republiškem prvenstvu za mladince, ki je bilo v Ljubljani je predstavnik CSK, Grum Andrej zasedel dobro osmo mesto med 18 udeleženci, kar je vsekakor lep uspeh.

Na Bledu je bilo končano republiško prvenstvo, na katerem je sodelovalo 10 sindikalnih ekip, med njimi tudi Železarna Store in Ingrad Celje, medtem ko je Cinkarna udeležbo odpovedala zaradi službene zadržanosti svojih igralcev. Železarji so zasedli dobro 6. mesto, Ingrad pa je malo razočaral in pristal na 8. mesto.

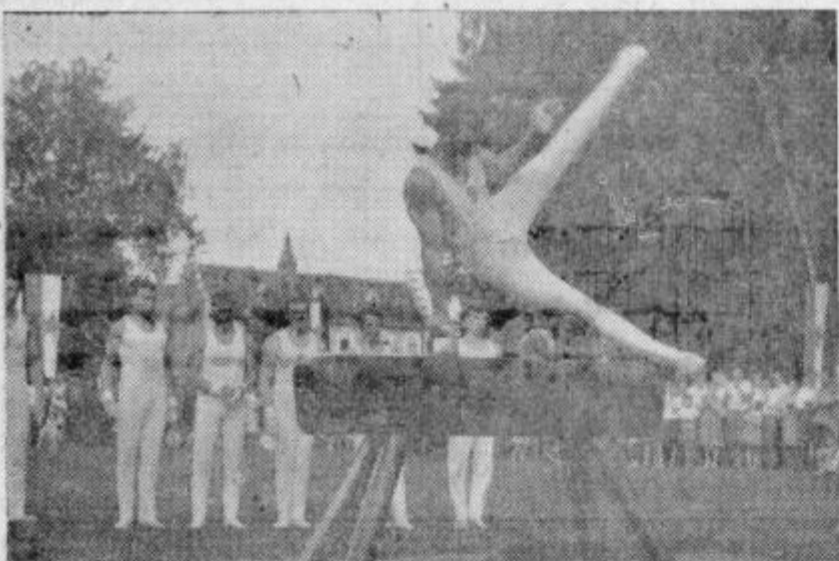
V Zalcu se je vršil v okviru občinskega praznika, četverboj med Celjem, Zalcem, Konjicami in Velenjem. Proti pričakovanju so bili prvi Zalčani pred Celjem. Velenjem in Konjicami, Celjani so nastopili zelo okrenjeni, zato je mesto katerega so osvojili tudi temu primerno.

Odbojka na Gomilskem

V okviru telovadnega nastopa na Gomilskem so priredili tudi odbojkarški turnir, ki se ga je udeležilo 5 ekip. Rezultati: Prebold : Gomilsko I 1:2, Sempeter : Petrovče 2:0, Gomilsko I : Petrovče 2:0, Prebold : Gomilsko II 0:2, Sempeter : Gomilsko II 2:0 in finale Gomilsko I : Sempeter 3:2.

Vrstni red: 1. Gomilsko I, 2. Sempeter, 3. Petrovče, 4. Gomilsko II, 5. Prebold.

Krušič

V počastitev 20. obletnice osvoboditve je IVD Partizan Gomilsko organiziral telovadni nastop, na katerem so poleg domačinov nastopili tudi nekateri državni reprezentanti: Cerar (na sliki v vaji na konju), Srot, Petrovič, Keršič, Brodnik in Kisel. Nastop je izredno uspeh, gledalci pa so z navdušenjem spremljali izvajanja domačinov in gostov.

SE- SA- LEC

Vsesplošna elektrifikacija življenja je prinesla s seboj vsesplošne električne pripomočke. Recimo od električnih zobnih ščetk, ki imajo pred navadnimi to prednost, da je drgnjenje po zobeh hitrejše, pa do sesalca, tako rekoč do super sesalca. Da. Zadnjič na primer se mi je pokvaril sesalec. Okvara je bila zelo nenavadna: sesalec se je med sesanjem nenadoma spremenil v razpršilec; namesto da bi prah vsesaval, ga je pričel pršiti na vse strani. V sobi je postalo pretežno oblačno, dvignil se je tako gromozanski oblak prahu, da bi si bil moral nadeti protiprašno masko. Ko je nastopila delna razjasnitev, sem poiskal gumb in pritisnil nanj, da bi zaustavil abnormalen proces, tedaj pa je pričelo tuliti in zavijati, kakor da bi bil sprožil sireno. Dótlej mi ta lastnost sesalca očitno ni bila znana; nisem torej vedel, da bi bil vanj vgrajen mehanizem za alarm. Vsa prestrašena je pritekla žena:

— Kaj pa počneš?

— Jaz nič! Sesalec! Sem zavpil, da bi preglasil tuljenje.

— Iz — klo — pi! je vzkliknila v zlogih, da bi prevpila alarm.

Toda kljub hitremu ukrepanju je bilo že prepozno. Alarm je priklical sosedo, ki so se trli pred vrati. Vsakdo je hotel videti dogajanje. Gotovo bi bili vdrtli v stanovanje, da jih v odločilnem trenutku ni pregnal sesalec, ki je ob enem izmed naslednjih pritiskov na gumb zaregljal kot strojnica. Neverjetno, sem pomislil, na kaj vse ne misli proizvajalec! Najprej poskrbi za zapraševanje stanovanja, nato sproži alarm in klice na pomoč, potem pa, ko so dobrosrčni sosede pred vrati, jih kratkoma prežene!

Sesalec me je pričel zabavati. Pričakovati je bilo namreč nova presenečenja. In res. Že čez kratek čas je močno počilo in se zablistalo, dvignila je iskra, nato pa se pokadil modrikast dim. Zbogom orožje, sem rekel; samo da ni prišlo do kakšne elementarne eksplozije.

Naslednjega dne sem sesalec odnesel v servis.

Za pultom je poslovodja izpolnjeval nekakšne obrazce. Bežno je dvignil pogled.

— Kaj pa mu je? je vprašal odsotno.

— Preobjedel se je prahu, pa mu gre na bruhanje, sem odvrnil, da bi pritegnil nase pozornost in skrajšal čas čakanja.

— Kaj? Kaj pravite? je rekel in me začudeno pogledal.

— Strelja, sem nadaljeval.

— Strelja? je poskočil. — Trenutek!

— In tuli, sem dodal, — vmes pa poka kakor ročne bombe.

— Kaj, kaj? Dajte sem, da vidimo! Odrinil je papirje na stran in prijel sesalec. — Takoj bomo poskusili.

Ko ga je vklopil, je v vtičnici počilo in se zablistalo.

— No, vidite, sem rekel.

— Prekleti sesalec, je siknil,

— pa sem naredil kurčslus! Jezno je pogledal, češ kaj ti je bilo treba prinesiti tega hudiča sem.

— Kaj menite? sem vprašal.

— Pokvarjen je, je rekel tako prepričljivo, da res ni moglo biti dvoma.

(oh)

Ernest Jovan RAZBOJNIK GUZAJ

— 25 —

Vredno se je bilo potruditi zanj. Guzaj je pa to vse natanko vedel in je bil zato zelo previden. Materi je po neki ženski poslal pozdrave, da je živ in zdrav in da naj se nič ne boji zanj, njega že ne bodo nikoli dobili! Drugič je neke noči sam prišel do doma, potrkat se pa le ni upal, kaj se ve, morda ga pa ravno nocoj čakajo. Pa ji je kar na oknu pustil precej veliko vrečko samih krajcarjev in grošev. To pa zato, da bi ne bilo ljudem sumljivo, odkod ima mati naenkrat debel denar, saj nima drugega kakor to, kar z dnino zasluži. Mati pa sploh ni marala tega roparskega denarja in ga je bojda nesla župniku. To se je potem hitro zvedelo po celi okolici. Guzaj je bil zelo hud, žandarji so pa mater potem še bolj pestili, naj pove, kje se skriva sin, drugače bodo še njo zaprli. Saj ji je bilo že tako in tako dosti hudo, ko ni bil nihče prijazen z njo, kakor da bi bila ona kriva vsega tega. Koliko noči je prejojkala zaradi njega, saj ni čudno, vsaka mati ima rada svojega otroka, če je tudi razbojnik.

*

Minilo je že nekaj tednov od takrat, ko je bil Kovačev ubit. Ljudje so že malo manj govorili o strašnem dogodku, žandarmerija je pa seveda še kar naprej iskala ubijalca Guzaja. Vedno so mu bili za petami, kakor hitro so zvedeli, da se je kje prikazal. A kaj, med tem časom je bil on že zdavnaj čisto na drugem koncu! Pa še to je bilo, da je bil enkrat tako oblečen, drugič pa spet čisto drugače. Tako jim je znal mešati sled, da so bili vedno prepozni.

Nekoč bi ga pa le bili skoraj dobili. Komaj komaj jim jo je odnesel! Bilo pa je takole:

Guzaj je mislil, da se je vse skupaj že dovolj pomirilo in da so se žandarji končno le naveličali noč in dan stati in oprezati pri Sarklovi koči. Neke temne noči se je previdno priplazil, storil tri korake, pa spet obstal in poslušal, — vse je bilo mirno, nobenega glasu ne sumljivega suma nikjer. Bil je že skoraj pod okencem, pa spet obstal, še premakniti se ni upal, še skoraj dihati ne, — samo napeto je poslušal. Nič. Vse tiho. Mati je šla gotovo že zdavnaj leč. Kaj naj naredi? Čisto narahlo je potrkal. Nič, nobenega glasu. Mikalo ga je, da bi bolj zaropotal. Kaj pa, če je le kdo blizu? Tu je na odprtem, če bi bila hosta bliže, bi se upal, tako pa — Spet je prisluškoval. Nič se ni zganilo nikjer. Pa se je odločil, naj bo, kar bo, pa bo! Videti je, da je dobro zadel, da nocoj ni nikogar v zasedi. Zaropotal je nekoliko močneje, da se je skoraj sam ustrašil.

— Mati! —

Pa še enkrat:

— Mati, jaz sem —

— Ježešmarija! Francak! Beži! Čakajo te! —

— 26 —

— Nikogar ni, mati! Saj bom takoj šel, samo pozdravim naj vas! —

— Za božjo voljo, — beži! O ubogi moj Francak —

Okence se je odprlo, mati je segla z roko ven in pobožala sina po licu.

— Ubogi moj, ubogi moj Francak... Zdaj mi sam povej, — ne verjamem drugim! Si ga res ti? —

Mati! Nisem ga hotel! Pa me ni hotel spustiti! Naj bi se bil pustil prijeti in iti nazaj v ječo?! Za sedem let v ječo, ko nisem nikomur žalega storil! Sedem let po nedolžnem! Mati —

Mati je samo v solzah hlipala —

— Ubogi moj — Cuj! Slisiš?! Nekaj se premika! Beži, Francek!

— Stoj! Šicer streljam! — je rezko zavpil orožnik iz teme.

Guzaj je za kratek trenutek še stisnil materi roko in odskočil od okna. Divje se je zakrohotal:

— Nikoli ne! Hahahaha! —

Strel je presekala tišino in potem še eden.

— Nikoli me ne boste dobili, hudiči! Hahaha! —

Oba strela sta zgrešila. Guzaja je vzela tema. Žandar je klel in robantil, pomagalo pa ni nič.

Guzaj je spet srečno odnesel.

6. poglavje

GUZAJ JE VSEH MUH POLN

— Ne vem, sem ti tisto že pravila ali ne, kako je Guzaj nekoč z žandarji pil? Jim je bil prej pisal v Celje, če bi ga radi videli, naj pridejo tega dne ob štirih popoldne v Celje v gostilno Statvin, da jih lepo povabi. So mislili, da ga bodo dobili, pa ga niso! Guzaj je bil res vseh muh poln. —

Spomini Ane Cater iz Crnolice

So pač debelo pogledali na žandarmerijo v Celju, ko so dobili tisto Guzajevo pismo. Vse, kar je prav! To je pa že višek nesramnosti! Najprej sploh verjeti niso mogli. So mislili, da jih ima kdo za norca, da bi jih rad potegnil; potem so pa le začeli premišljevat. Kaj pa, če bi bilo le res? Predrzen je zadostil! No, so rekli, če se še nikoli nisi, tokrat si se pa zmotil! Tako premeten pa vseeno nisi, da bi nas tako pretental. Zdaj si naš!

Pa je ta glavni žandar sklical vse skupaj in jim je na glas prebral Guzajevo pismo, da jih vabi ob štirih popoldne k Statvinu na pol literčka. Tako se je takrat reklo pri tisti gostilni, ko se pride v mesto. Drugi vedo spet drugače povedati, da ni bilo tam, ampak pri pošti; jaz ne vem. Saj je vseeno, kje je bilo, bilo je pa neki res!

— 27 —

Pa so se žandarji zmenili, kako in kje ga bodo šli čakati. Ena patrila se bo skrila pri Pišekovem kozolcu, ena malo bliže mesta, dva bosta za Voglajno, dva pa pri Statvinu. Pa morajo dobro paziti, posebno tudi na ženske, najbrž se bo spet v žensko spreblekel. Če bo imela kakšna babnica bolj debel glas, naj jo kar zgrabijo in dobro držijo, da jim spet ne uide! In so šli potem tisti dan vsak na svoj kraj kar hitro po južini.

Guzaj je pa neki že dolgo imel za gradom poznanstvo in je nekako zvedel, da bodo od tiste hiše otroka nesli h krstu. Še to so pravili, da je bila omožena ženska, to ne vem. In da bi bil otrok Guzajev. Ljudje veliko povedo, kar ni res. To je pa gotovo, da je res šel za botra. Se je pripeljal s kolesljem in čisto novo obleko je imel, tako je bil čeden in lep, kakor bi ga iz škaflice vzel. In zlato verižico je imel za uro.

Babica je držala otroka v naročju in včasih malo odgrnila robček, s katerim je bila pokrita glava, da vidi, če otrok spi, potem ga je pa nazaj pogrnila. Botra je bila še mlada in se je najprej silno visoko držala, potem ji je pa Guzaj take pripovedoval, da je čisto pozabila, kako je gosposka in se je kar naprej smejala. Pri Statvinu so dali konja v hlev, takrat je tam služil za hlapca rajni Jakob. Bil je od Sv. Jakoba doma, sem ga še sama poznala. Zdaj je že zdavnaj umrl. Potem so šli pa v farovž do gospoda opata. Seveda jih je žandar videl, ko so se pripeljali, tisti pri sprednjih vratih in oni na dvorišču tudi.

Oni, ki je bil na dvorišču, je šel vprašat, če jih Jakob kaj pozna, kdo so to, pa je hlapec rekel, da jih, babica je iz mesta, botra pa je za hišno menda pri Kloboučarju ali kje že. Sicer je pa bilo za Guzaja tako še premalo, ura je bila komaj dobro pol treh, kdaj bo še štiri! Saj ga tako in tako ne bo, saj ni nor, da bi se nam sam nastavljal.

Čez nekaj časa je pa tisti žandar, ki je bil na dvorišču, šel vprašat onega drugega, ali bi ne bilo bolj pametno, če bi Guzaja v gostilni čakala. Pa oni drugi nj bil za to, je rekel, nekaj časa morava na obeh krajih paziti, odkod bo prišel. Drugače nam ptiček nazadnje še uide! Pa je tudi on mislil, da Guzaj ni tako neumen, da bi se jim hodil ponujati, ko ve kaj ga čaka. Tako sta šla spet vsaksebi in naprej tam stala. Tisti dan je bilo še posebno vroče, zmeraj bolj na gosto sta jemala čake z glave in si brisala pot. Ura je bila že tri, četrt čez, Guzaja pa še od nikoder. Tudi nobene ženske ne take, da bi imela debel glas. Ena je prišla mimo bolj taka, pa jo je nekaj vprašal kar tako, pa je kar cvilila, z njo že nič ne bo. Sploh ni bilo skoraj nič ljudi. Potlej so pa prišli oni od krsta nazaj, pa seveda naravnost v gostilno in liter vina gor! Babica ni veliko pila, ampak botrica se ga pa ni čisto nič branila. Zmeraj bolj je bila zgovorna in rdeča. Tako se je na ves glas smejala, da se ji je še žandar

— 28 —

moral muzati. Potlej je pa šel boter ven in je hlapcu naročil, naj počasi napreže, pa je moral Jakob ravno takrat še pivo nastaviti in je rekel, da naj malo počakajo, saj bo hitro. O, — sveže pivo, to pa to! To se bo pa prileglo v tej vročini! Kaj bi se ne!

— Kaj vam ni nič vroče v tej munduri? Bi ga zvrnili še vi vrček! Samo ne vem, če smete stran, gotovo koga čakate! Saj vam ne bo ušel! Naj vam ven prinesejo? —

Žandar bi bil rad rekel ne, pa res ni mogel, samo malo se je v zadregi nasmehnil.

— Kar pojdite noter, pa še vašemu kolegu recite, povabim tudi njega, naj ga zvrne na zdravje našega krščenca, pa na moje tudi! Danes bo teklo od mize! —

Babica z otrokom ni nič kaj prijazno gledala, otrok se je polulal in morda še kaj hujšega, naj ga le boter prenaša mokrrega, če se mu zdi! —

Žandar je res poklical svojega tovariša izpred prednjih vrat, — menda ne bo hudič prinesel Guzaja ravno tisto minuto, ko bova pila!

In so pili, Jakob je šel pa napreč. Pravkar sveže nastavljen pivo je bilo imenitno mrzlo in se je prileglo da nič tako. Na dušek sta ga zvrnila.

— Natakariča, daj gospodoma vsakemu še po enega! Na zdravje! Živel! —

— Takoj! — je rekla natakariča in že hitela natakati.

— Pa ne spet same pene! — je rekel prvi orožnik in se usedel na ogel. Drugi orožnik se je samo smehljaj in si brisal brke.

V tem je Jakob kar s praga oznanil, da je že napreženo. Tudi on je dobil vrček piva in ga je moral na dušek spiti na otrokovo in botrovo zdravje. Potem pa se je otrok res začel dreti, kakor je babica že prej napovedala, krst se je počasi vzdignil, botra je morala prej še nekam, potem so se pa počasi skobacali drug za drugim na koleselj. Boter je vzel bič v roke, žandarja sta pa salutirala. Ura je bila štiri.

— Hi!, je boter pognal konjička. In so se odpeljali.

Komaj so bil na cesti, pa je boter ošvrknil konja in še enkrat, še bolj: Hijo!, hjo!, žival se je spustila v dir!

— Malo ga ima! Da le ne bo zvrnil, je rekel orožnik za njim.

Ko je natakariča potem hotela pospraviti vrčke z mize, je pod tistim, iz katerega je boter pil, našla dvakrat preganjen listek Na njem je pisalo:

— Sem držal besedo ali ne?! Želim vam dobro zabavo in vas prav lepo pozdravljam! — Podpisan pa je bil — Guzaj!

Natakariča je listek seveda takoj izročila žandarjema.

— O hudič!, — sta rekla. Samo to, ampak oba naenkrat.

Š E D A N E S
N A R O Č I T E

C E L J S K I
T E D N I K

STRAN
25. 7. 1965 - št. 29

ATOMSKE TOPLICE

LEGENDA ALI PRIHODNOST?

(Nadaljevanje iz prejšnje št.)

Prelazil je vse grape in doma si je nabral pravo geološko razstavo. Ob Sotli je odkril vzorce bentonitov, okoli Olimja vzorce železove rude, radovednost mu je vzbudila tudi zanimiva voda ob Harinih Zlakah. Nekje si je sposodil celo Geigerjev števec, ki je od izvira pod skalo v smeri proti gradu nad Podčetrtnom vedno bolj vznemirjen tiktakal. V času, ko je svet že spoznal grozovito učinkovitost atomske bombe, se je pojm radiativnosti združil tudi s pojmom tople vode pri Podčetrtnu, kar je delovalo na ljudi še posebno privlačno. Zapanje v izredno moč vode, ki še ni pojasnena, je bilo vse močnejše.

Tisti starejši ljudje, ki so bili še nagnjeni k mistificiranju, so dokaj hitro iskali primerjavo z Lurdom na Francoskem. Tudi tam je voda in dogajali so se čudeži! Takega slovesa si topli vrelci pri Podčetrtnu niso mogli privoščiti. Prave znanstvene razlage pa še tudi niso imeli, pač pa se je vera v zdravilno moč učinkovitost utrjevala na izkušnjah poedincev, ki so se pričeli kopati v topli mlaki ali pa pili mlačno vodo.

Ne bi mogli navesti, kdo je bil prvi, ki je ugotovil zdravilno učinkovitost harinzlaške vode. Morda je že vekove bila voda v uporabi za domače težave, za preganjanje utrujenosti, mehčanje odtiskov in podobno. Mogoče se bo nekoč kdo načrtno in na temelju raziskovalne metodologije ukvarjal s kronologijo atomskih toplih in bo natančneje dognal zgodovinska dejstva, če bo to potrebno. V teh vrsticah to ni osnovni namen, temveč predvsem kratek zapis splošno poznanih dogodkov, ki so se odvijali v zadnjem desetletju, ko vprašanje turističnega razvoja v Obsoptelju še vedno čaka na odgovor. Znanstveniki so se že zganili, Zavod za napredek gospodarstva v Celju je prav letos izdelal obširen program razvoja in ob tem je nedvomno zanimivo, kako so ljudje predtem spontano uporabljali vodo in tudi pretiravali.

Pred desetimi leti je prišlo tako daleč, da je atomska voda iz Podčetrtna dobila že precej prostora na straneh jugoslovanskega in tudi tuje tiska. To je bilo dosti poprej kot v Moravicah v Prekmurju, kjer je danes že zdravilišče in letovišče. Slovenski poročevalci je med prvimi sestavki takrat objavil tudi izjavo župnika Strnada: »Voda je preizkusil tudi ing. Vukčević iz Zagreba, ki vodi dela pri rudniku bentonita. Ta inženir je ugotovil, da vpliva voda zelo ugodno na prebavila in živčevje. Njegova žena si je v treh tednih z njo ozdravila žolčne kamne. Analiza balneologa iz Zagreba je pokazala, da je v vodi precejšen odstotek rudninskih snovi in da ima vrelc temperaturo 53,2 stopinj Celzija. Največjega pomena pa je ugotovitev, da je voda radioaktivna in da znaša ta njena radioaktivnost 11,22 Machenovih radiativnih enot.« To je veljalo za izvir pod skalo. Župnik Strnad pa je brskal še dalje in našel na obeh bregovih Sotle 18 izvirov, poleg tega pa je podoben izvir še okraj Podčetrtna proti Olimju, menda v Trdičah, blizu opuščenih rovov, kjer so pred leti kopali železovo rudo. To pa je okoli 3 km vstran, kar pomeni, da je območje radioaktivnih vrelcev dokaj široko in za raziskovanje lahko pravi zanimivo. Po takih napol uradnih trditvah, ki so temeljile na dokaj resnih spoznanjih, se je število obiskovalcev iz dneva v dan večalo. Čudežna ozdravljenja so se porajala kot po tekočem traku.

Visti številki je Slovenski poročevalci objavil nekaj primerov: »Stara Jarhovka iz Olimja je že deset let imela odprto nogo, da ji ni bilo pomoči. Komaj si je začela umivati nogo z vodo s Toplice, so se ji rane zacelile. Zdej

je zdrava in že spet koplje svoje bregove tam pod Rudnico. Pa Cernošt, ki se je v partizanih nalezil revmatizma, da mu niso pomagale nobene toplice in je moral počivati vsakih nekaj korakov. Spiral si je noge v tej vodi in zdaj vam gre ko srnjak. Tudi Zakošek iz Prelaškega si je s to vodo ozdravil revmatizem.« In kmalu za tem je isti dnevnik objavil skoraj dve polni strani vtisov iz toplih, ki uradno še niso nikjer priznane, pa so imele tisoče gostov samo v letu 1956. Takrat je bil v Podčetrtnu krajevni zdravnik dr. Petek, ki je novinarju na vprašanje, kaj misli (osebno) o tej atomski vodi, odvrnil: »Da je učinkovitost za kožne bolezni, revmatizem in ženske bolezni. O tem sem skoraj prepričan.«

In kaj so odgovorjali obiskovalci atomskih toplih takrat? Ferdo Cokelj iz Slivnice pri Celju: »Devet let sem zdravil čir na želodcu. Obšel sem več zdravnikov, pa se ni zboljšalo. Prinesli so mi prvič liter vode. Spil sem jo in poslal se po deset litrov. In sem jo kar naprej pil. Vidite, in od junija nimam več rane na želodcu. Si lahko mislite, kako je hudo, če človek ne more jesti ne klobas in ne popiti kozarčka dobrega? Sedaj mi ni treba samo gledati drugih.«

Zorka Vovk iz Grajske vasi: »Sedaj sem tako razpoložena, da ne poznam več težav. Bila sem taka, da sem dejala: umreti ali živeti. In odšla sem v te toplice. Prve tri dni sem se slabo počutila. Doma nisem imela nikakršnega apetita. Tu sem ga začela dobivati. Sedaj ga je že kar preveč. Živci so popolnoma dobri. Očitim se, kot se nisem že leta sem.«

Ljubljčan ing. V. B. je po prijateljevem nasvetu prišel v Podčetrtno. »Ze nekaj let sem imel na podplatu lišaj... Sem sem prišel zaradi drugega. Toda po treh dneh kopanja je noga popolnoma zdrava...«

Marija Svenešek iz Ptuj: »Imela sem zelo hud revmatizem. Nisem mogla dvigniti roke. Pa sem prišla sem že lani in še letos. Zdej sem dobra. Vidite, roka je ravna in delam z njo, kar hočem. Sicer sem pa tu bila že prej. Imela sem več let hude rane na nogah. Domačini so mi rekli, naj se hodim kopat v to vodo. Poslušala sem jih. In rane se niso v trinajstih letih več ponovile. Takrat je bila tu sama majhna mlaka in razen domačinov verjetno ni nihče vedel zanjo.«

Pod naslovom »Novo obstoječe zdravilišče« je 6. junija 1957 »Ljudska pravica« objavila nekaj izjav:

(Se nadaljuje)

Vsi nimajo počitnic

UCENCI, DIJAKI, PA TUDI STUDENTJE SO SE RAZKROPILI PO VSEJ DEZELI. ODLOŽILI SO SOLSKE TORBE IN SKRBI TER ZAZIVELI NOVO — POČITNIŠKO ŽIVLJENJE. JANEZ JO JE MAHNIL V BASKO, SIMONA V MAKARSKO, MIŠKO IN SASO NA PLITVICE, FRANČEK IN MANJA PA V BOHINJ. VSEPOVSOD JIH JE POLNO. TODA MNOGO JI HJE OSTALO DOMA, KJER POMAGAJO STARSEM ALI PA SO SI POISKALI ZAPOSLESTVE, DA SI BODO PRISLUŽILI DENAR ZA SOLSKE POTREBSCINE. ZA SPORTNE REKVIZITE ALI ZA KAJ DRUGEGA. IN RAVNO O TEH »SEZONSKIH DELAVCIH«, KI SO ZAMENJALI SVINCNIKE IN PERESA ZA LOPATE, ALI PA SE MAZEJO Z APNOM IN MALTO, DANES NEKAJ BESED, O TREH NA BENCINSKI ČRPALKI.

Kdor ima jeklenega konjička, se mnogokrat ustavi na bencinski črpalki, recimo na Ljubljanski cesti. Tu so zaposleni trije dijaki celjske gimnazije: Andrej Cvetko, Tonček Širk in Dušan Dobovičnik. Vsi trije

zilu. So tudi taki, ki ti ne da nič, kljub temu, da mu zamenja gume ali kaj podobnega.

Tonček: V glavnem so gostje zadovoljni z nami, mi pa moramo biti z njimi. Nekateri so potrpežljivi z

olja, da pa se je vse srečno končalo — vsaj človeških žrtev ni bilo. Ostala dva pa se nista mogla »pohvaliti« s takšnimi podvigi, večkrat pa se jima je zgodilo, da sta pozabila paziti in je šlo nekaj bencina po tleh.

Pa tudi prijetnih dogodkov ni malo pri delu. Tonček mi je pripovedoval, da se je prejšnjo nedeljo popoldne pripeljal k njim nek kolesar in zahteval vino, ko pa so mu pojasnili, da vina nimajo, je izrazil mnenje, da so slabo založen lokal. Se o enem dogodku sta mi pripovedovala

Tonček in Dušan. Pred kratkim sta menjavala gume nekemu Avstrijcu in po končanem delu jima je stisnil

Dušan, Andrej in Tonček bodo med počitnicami postali strokovnjaki za avtomobile

so končali drugi razred gimnazije.

Naš razgovor je bil večkrat prekinjen, kajti ob uri ko hitijo ljudje z dela, je na črpalki velik promet in imajo polne roke dela. Opazoval sem jih in videl, da so se v teh nekaj dneh, kolikor se delajo tukaj, precej naučili. »Pet litrov super,« tri mešanice,« zadnji mislim, da je malo mehak.« Poslušali so in delali, ob koncu pa se zahvaljevali, če jim je kdo kaj stisnil v roko. Ko sem jih povprašal, kaj jih je privabilo sem, so mi vsi povedali, da jih to delo veseli. Tonček je še rekel, da je tri mesece počitnic res malo preveč; Dušan pa, da ga privlačujejo stroji in s temi ima na črpalki dovolj opraviti; često pogleda tudi v drobnejše avtomobile.

In kako se razumete z gosti? Dušan: Večina gostov je vrljudnih, drugi pa se že razburjajo, če mu poliješ kapljico olja ali bencina po vo-

nami, to velja predvsem za prve dni naše službe, drugi pa se takoj razburjajo, kot da ne bi vedeli, da smo mi tudi samo ljudje. Veliko pa je tudi takšnih, ki se boljše odrežejo pri napitnici, ko vidijo, da smo dijaki.

Andrej: Večina jih je vrljudnih, so pa tudi takšni, ki nimajo razumevanja za začetnike in ne morejo razumeti, da prvega dne še ne moremo vsega znati.

Takšno je bilo mnenje mladih »delavcev« o gostih na bencinski črpalki.

In kako je z dohodkom? Ta ni ravno najvišji, z napitnino vred pa se zanj le spleča delati.

Kdor dela, greši! Tako je dovoljeno grešiti tudi tem. Andrej mi je povedal, da mu je prve dni njegove službe razneslo aparat za menjavo

v roko »ringeld«. Ko pa sta pozneje pogledala, koliko sta dobila, sta ugotovila, da jima je dal dva stara stotaka, ki sploh nista več veljavna. To sicer ni bil preveč vesel dogodek, kljub temu pa so se smejali Avstrijcu, ki ni vedel, da imamo nov denar, ali pa je to naredil namenoma.

Zivljenje na črpalki je res zanimivo. Različna opravila, različni ljudje in ne nazadnje tudi različni avtomobili, za katere se fantje tako in tako vedno radi zanimajo. Mercedes, BMW, DKW, volkswagen, simca in drugi, med njimi pa vedno veliko fičkov.

Ko sem zapuščal naše tri na bencinski črpalki, mi je v ušesih še vedno odmevalo: »pet litrov super,« »tri litre 4-odstotne mešanice«, »zadnja je mehka«, pa — »hvala lepa in srečno vožnjo!«

F. Kramer

6 UKRADENI

Carigraskemu šefu princ Abraham nikakor ni šel v račun. Razmišljal je in končno se mu je posvetilo. Zal pa je zamudil za nekaj minut. Sicer še danes ne vedo natančno, kako je spregledal igro s princem Abrahamom; dejstvo pa je, da je ugotovil manever, ki je imel namen, odvrniti pozornost od Ahmeda Seifedina. Ko se je dokopal do tega sklepa — ali slutnje — je nemudoma telefoniral v London in sporočil, naj pazijo na princa Ahmeda. Londonski Intelligence Service je poklical sanatorij prav ob času, ko je pri glavnem zdravniku sedel Bill in poslušal učene govorce o prinčevi bolezni, prepričan, da sedi princ že v avtomobilu. Zdravnik se je začudil, ko je slišal, za kaj gre. Uradniku Intelligence service je zagotovil, da je vse v najlepšem redu in da na princa dobro pazijo. Zdejle da že spi. Ko je odložil slušalko in pogledal Billa, ki je nedolžno sedel na svojem stolu, se mu je vzbudil nejasen sum in v nekaki čudni slutnji je pomislil, da morebiti novinar le ni novinar. To je bila seveda samo nejasna slutnja. »Zakaj« je pomislil zdravnik, »ni redakcija vprašala po prinčevem

zdravju telefonično, ampak poslala novinarka?« Postalo mu je vroče.

»Samo trenutek, prosim!«

Stekel je po stopnicah na vrt, da bi se prepričal, če sestra Bessy in bolničar pazita na dragocelega princa, kar je maloprej zanimalo uradnika obveščevalne službe. Ko je tekel skozi park, je pomislil, da bi bilo dobro, če bi ga spremljal še kdo, a je misel opustil. Sklenil pa je, da bo takoj zjutraj prošil Scotland Yard za stalno stražo. Zakaj bi sam nosil tolikšno odgovornost? Ko je prišel do paviljona, še ni vedel, da mu je za petami človek, ki se je skrival v senci dreves. Billa je telefonski pogovor vznemiril; bal se je, da se mu ne pokvari najdrznejša igra, ki jo je kdaj igrjal v življenju. Njegova bodočnost je visela na njej kot na nitki.

Zdravnik se je naglo povzpел po stopnicah paviljona. Nikjer nikogar. Na hodniku, kjer je običajno sedel bolničar, je sameval stol; na mizi je ležala knjiga, ki si je z njo bolničar krajšal dolge nočne ure. Medtem ko je zdravnik koračil po hodniku, je stal Bill ob vzhodju stopnic s pogle-

dom uprtim v ploščo z električnimi varovalkami. Razmišljal je: »Ko bo prišel zdravnik v sobo, bo videl, da je princ pobegnil. Stekel bo k telefonu in obvestil Scotland Yard, prej pa še spravil vso hišo pokonci. Ujeli bodo princa prej, predno bo prispel do jahte... tedaj sem pogorel.«

Bill je stegnil roko in odvil glavno varovalko. Prav tedaj je zdravnik odprl vrata v prinčev sobo in zagledal prizor, ob katerem je obstal kot ukopan. Princ je sedel na stolu popolnoma oblečen poleg njega sta stala Bessy in bolničar. Ko so zagledali zdravnika, so prebledeli od straha. Princ je tiho jokal. Noge ga niso nosile, vznemirjenje, ki se ga je polotilo, ko je končno prišel tako težko pričakovani trenutek, ga je prikovalo na stol.

Bessy in bolničar sta bila prepričana, da je vse izgubljeno. Zdravnik je hotel stopiti v sobo, takrat pa ga je zagrabil Bill in ga udaril po tilniku. Zdravnik se je zgrudil ko prazna vreča. Bill mu je zvezal roke in noge in mu zamašil usta z robcem. Potem se je obrnil k princu in ga ozmerjal, predno ga je naložil na rame in ga odnesel do avtomobila.

Sele drugo jutro je zvedel Intelligence Service, kaj se je bilo zgodilo.

Jahta s princem Seifedinom je ušla Angležem, čeprav jo je lovi-

la cela flota. Nahaspaša, nekdanji ministrski predsednik, je bil advokat v procesu, ki ga je sprožil princ Ahmed Seifedin proti kralju Fuadu. Prinčeva prisotnost je nacionalistični stranki vliela novih moči, posebno še, ker je postalo očito, da je kralj Fuad zaprl v norišnico popolnoma zdravega princa. Toda kralj Fuad se je branil. Postavil je Nahaspašo pred vrhovno disciplinsko sodišče — ki pa je proti vsem pričakovanjem oprstilo pašo sleherni krivde. To je bilo znamenje za splošen napad. Kralj Fuad se je moral ukloniti. Čez noč je spremenil odnos do Angležev in popolnoma prestopil na stran nacionalistov.

Ko je Bill tako opravil svoje delo, se je z nagrado umaknil v manjše mesto v Ameriki in se pričel ukvarjati z vrtnarstvom. Nihče bi ne mislil, da tiči v lastniku velikih modernih vrtnarij v okolici U... prebrisan pastolovec, ki si je z eno samo potezo prislužil bogastvo. Zakaj si je izbral tak miroljuben poklic? Tega ni povedal nikomur. (Konec)

AHMED

PRED DOPUSTOM

Predno gremo na dopust, ponavadi nakupimo kaj drobnarij posebej za to priložnost. Kaj imajo v celjskih trgovinah za otroke?

Najprej smo se oglasili v »Moji« na Ljubljanski cesti. Zelo lepe dekliške obleke imajo tam, res velika izbira. Takšne iz navadnega pralnega blaga dobite po ceni 2.200 dinarjev, medtem ko so one s plastroni in vezom nekaj dražja.

V trgovini »Baby« imajo prav tako lepo izbiro otroških oblek. Dekliške obleke imajo približno isto ceno, razen onih iz organdija in garna, ki so od 2.140 do 2.900 dinarjev. Lepe stvari imajo za fantke. Poletni komplet iz lanakrila velja okrog 6.000 dinarjev, medtem ko so polplateni

3.600 dinarjev. Tudi kapice proti soncu imajo, stanejo pa okrog 500 oziroma 1.000 dinarjev. V »Baby« imajo celo zbirko kopalnih oblek, za deklice in fantke. Lepo izbiro otroških oblek imajo v »Ljudskem magazinu«, kjer pa lahko kupite tudi vse vrste igračk za na plažo; žogice stanejo okoli 1.000 din, račke, ki plavajo na vodi 425 in vedrice po okoli 300 dinarjev. Pri »Sportu« v Stanetovi ulici dobite gumijaste čolne od 4.000 do 4.900 dinarjev; okrogle pasove za 950 in za 1.700 din. Podobne stvari dobite tudi pri »Jugoplastiki«, prav tako v Stanetovi ulici. Pri »Sportu« si lahko kupite še blazine od 8.000 do 12.000 din ter zložitivo posteljo za plažo za 14.000 dinarjev.

Zaradi oblek, vsaj poletnih ne, se nam res ne bi bilo treba več jeziti s šiviljami, saj je ženska konfekcija že zelo dobra. Veliko izbiro teh oblek imajo v konfekcijskem oddelku »Ljudski magazine«. Kostumi iz lanakrila so po 25.000 kostumi iz platna pa po 14.000 dinarjev, enobarvne platnene obleke z »zlatimi gumbi« po 7.000 in navadne pralne obleke okoli 4.000 dinarjev. Podobno izbiro imajo pri »Volni«. Letos ni slaba niti izbira kopalnk — vse dobimo, od navadnih vzorčastih enodelnih in dvodelnih, do elastičnih in celo mrežastih. Cene so od 4.000 do 6.000 din. Lepo izbiro kopalnk imajo pri »Vesni«. Tam pa lahko dobite tudi kratke kopalne jopice.

Moški kopalni kompleti so tudi lepi, veljajo pa 4.300 dinarjev. Nekaj dolgih kopalnih plaščev imajo pri »Ljudskem magazinu«, otroških od 4 leta naprej pa pri »Baby«.

Z otrokom na pot

CEPRAV PRAV MAJHNIH OTROK NI NAJBOLJ PRIPOROČLJIVO JEMATI S SEBOJ NA MORJE — ZLASTI NE V VISOKEM POLETJU — PA S TEM VENDARJE NI RECENO, DA BI MORALE DRUŽINE Z MAJHNI MI NADEBUDNEZI PREŽIVETI POČITNICE DOMA. NAJTEŽJE JE Z OTROKOM NA POTOVANJU; ČE PA SE TEGA ZAVEDAMO IN SE NA TO TUDI PRIPRAVIMO, BO TEZAV TAKOJ MANJ.

Čim manjši je otrok, tem težje prenaša dolgo potovanje. Najnevarnejša je pot za dojenčka, zato mora mati svojo skrb za malčka podesteti. S seboj je treba vzeti termos steklenico s prekuhano in vrelo vodo, v katero raztopimo primerne količine mleka v prahu in sladkorja. Z njim bomo otroka nahranili, kajti mleko v prahu je sigurnejše od svežega. 28 gramov mleka v prahu, ki ga zakuhamo v 200 gramov vode je enakovredno polnomastnemu mleku, 14 gramov mleka v 200 gramih vode pa polovičnemu mleku. Mleko redčimo glede na otrokovo starost in glede na to, kakšnega »sma« mu dotlej dajali. Če dojenčka mati še dojil in mu dajo samo en ali dva obroka kravjega mleka, je najbolje, da ta dva obroka opusti in da otroku samo kamilični čaj. Če pa ga

hrani umetno, je najbolje, da mleko prelje v več stekleničk, jih zamaši s prekuhanimi zamaški in daje mleko otroku po obrokih. Najboljša rešitev pa je kislino mleko v prahu (lak-tacid, neolak, laktovit). Tega mleka ni treba kuhati. Dovolj je, da v termos steklenico nalijemo vrele vode, mleko v prahu je v pločevinasti konservi in ko je otrok lačen, mu ga napravimo točno po navodilu.

Če je na potovanju vroče, otroka slečemo, če je znojno, ga obrišemo. Otrociček naj se napije kamiličnega čaja ali nekaj požirkov prekuhane in ohlajene vode. Otroku naj le pije, kajti sicer ga lahko napade vročina, otrok lahko bruha, dobi drisko itd. Vse to so lahko posledice prevelike toplote in izgube tekočine iz telesa. Če je le hudo, otroku položimo na glavo hladno obkladek, če pa dobi vročino, polovico ali tretjino tablete aspirina.

Starejšemu otroku na poti ne dajate slanice, salam, mastne pečenke, temveč rogljič, keks, kuhano jajce, sir itd. Otroku naj ima svoj kozarec, za majhne pa vzemite tudi kahlčo s seboj. Tudi limona in mineralna voda sta na poti velika prijatelja.

Če otroku kaj pade v oko, mu ne dovolite, da bi si ga drgnil. Pustite naj se solzi, solze bodo same odplaknile tuje. Če pa le ne gre, mu oko izperite s kamiličnim čajem.

I še nekaj: otroku naj ne hodi sam v stranišče. Ko pa se vračata, operite njegove in svoje roke s kolonjsko vodo, ki odlično dezinficira roke.

Dvakrat paradižnik

Paradižnikovo solato lahko naredimo tudi takole: Lepe paradižnike in redkvice narežemo na prav tanke rezine, posolimo in zmešamo, nato pustimo nekaj časa stati in serviramo.

Lepo glavo ohrovtva razrežemo na tanko in jo parimo v slani vodi tako dolgo, da voda izhlapi. Nato vmešamo poparjene, skozi sito pretlačene paradižnike, žlico moka, nekoliko kisle smetane ali mleka, posolimo, še malo prekuhamo in serviramo s krompirjem.

V ZADNJI STEVILKI »MIANEKNA«, KI JO IZDEL PRED NEKOLIKI DNEVI, LAHKO NAJDEMO NEKATRE ČUDOVITE MODELE ZA VISOKO POLETJE. TLE TRIBE, KATERIH GLAVNA OBLIKA SO ZANIMIVI VZORCI. PRVO OBLEKO PRIPOROČAMO MOCNEJŠIM PODSTAVAM, DRUGO MLAJŠIM IN VITKIM DEKLETOM, TRETJO PA MANJŠIM IN MOCNEJŠIM.

Recepti

Gobova juha: Operemo in očistimo četrt kilograma jurčkov, listič, smrkov, ječkov ali zajčjih tačk. Kuhamo jih v kro-pu z mesnim ekstraktom. Vrejo naj 15 do 20 minut, nato pa jih razrežemo in pretlačimo. Nato jih damo nazaj v juho. Zmešamo žlico moka z dvema žlicama mrzle vode. Ko je zmes gladka, jo previdno primešamo juhi, nato dodamo še sol in poper. Juha naj še nekaj časa vre, nato pa — tik pred serviranjem — dodamo še nekaj žlic kisle smetane in na drobno sesekljani peteršilj.

Beluš na štajerski način: Položimo kuhane, dobro odcejene beluše v posodo, polijemo jih z dobro, gosto, rahlo kislno smetano in vse skupaj postavimo v vročo pečico, da zarumene. Servirati je treba vroče.

Tuifruit puding: V skodelice naložimo kakšno koli sladko, pokropimo ga z likerjem ali rumom, ostakamo in prilijemo puding. Serviramo hladno in okrasimo s stepeno smetano.

Grapefruit cocktail: Za štiri osebe vzamemo štiri sadice in jih preležamo čez polovico. Eno polovico izdobljeno in v izdobljeno skledico naložimo pripravljeno zmes. Meso razrežemo na koščke, zmešamo s kakšnim sadjem, dodamo na koščke narezane banane, prelijemo z razredjenim rumom in močno osladkano poslavimo na led. Predno cocktail serviramo, ga okrasimo s stolčno smetano.

PRIMARIJ DR. ROJNIK ALOJZ:

O SRČNIH BOLEZNIH

DANES OBJAVLJAMO PRVI SESTAVEK NOVE SERIJE ZDRAVSTVENIH PREDAVANJ. PRIMARIJ DR. ALOJZ ROJNIK NAM BO V NASLEDNJIH TEDNIH RAZLOŽIL POTEK IN ZDRAVLJENJE SRČNIH BOLEZNI, KI TAKO PRI NAS KOT V SVETU VEDNO BOLJ NARASČAJO. ZANIMIVI SESTAVKI NAS BODO POUČILI TUDI O TEM, KAKO JE TREBA RAVNATI, DA SE BOLEZNI OBVARUJEMO ALI JO VSAJ OLAJSAMO.

REVMATIČNA SRČNA OBOLENJA

Naše izkušnje, kakor tudi velike svetovne in domače statistike kažejo, da srčna obolenja vedno bolj narasčajo. Te statistike nam povedo, da je število srčnih obolenj prenosorazmerno s stopnjo civilizacije neke dežele. To velja predvsem za arteriosklerotska obolenja. V naši državi je smrtnost zaradi srčnih bolezni v Sloveniji najvišja, v Makedoniji in Črni gori pa najnižja.

Srčna obolenja delimo v glavnem v dve vrste:

1. revmatična in
2. arteriosklerotična srčna obolenja. Rvmatična obolenja napadajo predvsem otroke in mladino. Največje število obolenj pada med deseto in dvajseto leto starosti. Če te bolezni ne zdravimo pravočasno in pravilno, povzročijo dolgotrajno in stalno invalidnost in močno skrajšujejo življenjsko dobo. Bolniki te vrste so za družbo in za družino veliko socialno in ekonomsko breme. Mnogi bolniki se v začetku bolezni ne zavedajo, da so bolni in se ne zdravijo pravočasno. Bolezen se pogosto razvije neopazno. Sele, ko se pojavi močna srčna napaka, bolnik občuti, da je resno bolan.

Druga skupina so arteriosklerotične srčne bolezni, ki napadajo ljudi v zreli dobi — moške mnogo prej kakor ženske. Te obolenje napada ožilje, ki ima nalogo, da oskrbuje srčno mišico s krvjo in kisikom. Tako nastane bolezen, ki se pojavlja v obliki angine pektoris in srčnega infarkta, ki sta najbolj dramatični obliki te bolezni ali pa nastopa kot počasno popuščanje srca, ker srčna mišica ne dobiva dovolj kisika.

Beseda revmatizem pride iz grške besede rein, kar pomeni, da se nekaj pretaka. Stari grški zdravniki so pod »revmatizmom« razumeli bolečine, ki se selijo po udih. Sele konec prejšnjega stoletja so ugotovili, da je revmatizem, o katerem govorimo, posebna oblika bolezni, ki napada sklepe in srce. Moderna medicinska znanost to obolenje imenuje revmatična vročičnost — latinsko febris rheumatica. Dokazano je da je ta bolezen posledica delovanja bakterije streptokoka, ki ga znanstveno imenujemo streptococcus beta hemolyticus. Ta bakterija se pogosto normalno nahaja na sluznici žrela in grla. Veliko ljudi nosi te klice v grlu in žrelu, pa vendar ne obolijo. Če pa se te klice razmnože in če splošna odpornost organizma popusti, nastopi vnetje v žrelu in mandeljih. To imenujemo angina. Angina pravzaprav ni težko obolenje in po nekaj dneh tudi

brez zdravljenja lahko izgine. Streptokok pa je v organizmu povzročil neko posebno stanje preobčutljivosti. Če se bolnik ponovno okuži s streptokokom, organizem popolnoma drugače reagira, kakor pri prvi infekciji. Posebno, če organizem zaradi slabe prehrane, težkih fizičnih naporov ali hitre izgube telesne toplote pri prehladih oslabi, nastopa burna reakcija v obliki revmatične vročičnosti. Ta reakcija se pojavlja včasih samo na sklepih, včasih samo na srcu, pogosto pa na sklepih in na srcu.

Kako se pojavlja revmatično obolenje? Zelo različno. Nekaj dni po angini nastopi nenadno povišanje temperature preko 38° C. Ponavadi zateče najprej eh sklep, ki je močno boleč. Bolezen se seli iz enega sklepa na drugega. Zelo pogosto se že ob prvem napadu revmatične vročičnosti pojavi bolezen tudi na srcu. To se dogaja predvsem pri otrocih.

Kadar je prizadeto srce, začne to hitro utripati. Bolnik težje diha in pogosto ga boli srce. V takem primeru nastopa istočasno s sklepnim obolenjem tudi vnetje srca. Toda ni vedno tako. Bolezen ne nastopa vedno tako burno, temveč se pojavljajo je neznatne bolečine v sklepih, temperatura ni opazno povišana, včasih le za nekaj desetink stopinj. Zato ni čudno, da bolniki in okolica spregledajo začetne bolezenske znake. Za bolnikovo usodo je torej mnogo boljše, če bolezen začnejo burno, ker je zaradi tega tudi zdravljenje pravočasno. Možno pa je tudi, da se bolezen v sklepih pojavi v burni obliki, medtem ko se vnetje na srcu razvija tiho in neopazno. Sele po nekaj mesecih nastopajo motnje srca, ko je bolezen že opravih razdejanje na srčnih zaklopkah in srčni mišici. Celo zdravnik v začetku ne more z gotovostjo ugotoviti ali gre za tiho vnetje srca ali samo za živčne motnje. Le posebne preiskavne metode nam omogočijo pravilno diagnozo. Včasih pa se bolezenski znaki in sklepni sploh ne javljajo in bolezen začne samo na srcu. Pogostokrat zdravnik sele pri sistematičnem pregledu v šoli ali na naborni komisiji ugotovi, da ima preiskovanec srčno napako. Iz tega sledi, kako važno je preprečevati streptokokne infekcije v žrelu in kako važno jih je temeljito zdraviti. Če pa pride zaradi ponovnih infekcij v žrelu do revmatične vročičnosti, je potrebno najbolj vestno zdravljenje, ker se le s pravilnim in dolgotrajnim zdravljenjem da preprečiti srčna invalidnost.

(Nadaljevanje prihodnjič).

piseta:

IKOVIC
KLANČNIK

BOJ NA KAČJEKU

rist:

PETER
KRIVEC

Ze tretji dan so bili Svabi v Solčavi in v Logarski dolini. Dež ni prenehal. Po pijani noči so prišli v bližino Ramsakovih. Simen ni mogel neopazno prenesti brata Jožeta kam drugam. Jožetu se je namreč ranjena noga razbolela in že si je razgrizel ustnice, ko je dušil stokanje, ki se mu je izvijalo iz prsi.

Okrog desete ure so nenadoma prileteli trije raztrganci k Ramsakovim s titovkami na glavi in vprašali Simna, če je videl tovarise. Simen jih je prepoznal in odvrnil: »Nikogar nisem videl!»

Komaj so jo raztrganci odkurili, že so se vsuli Nemci na Ramsakovo dvorišče. »Kje so

banditi?« je zarjovel Lashof.

»Ravnokar so jo uvrli mimo naše hiše!« je trdo odvrnil Simen. In prav to je rešilo Simna, kajti Lashof je bil tega dne pripravljen na najhujše represalije in razkačen, ker jim ukana z raztrganci ni uspevala.

MADALYNE MURRAY

ali ameriški srednji vek

ukradena reportaža

Suzana pa je zbežala v New York in se poročila z Bilom. In 20. junija lani sta se vrnila kot mož in žena v Baltimore.

GANGSTRSKO GNEZDO

Sosed je mladi par prepoznal in opozoril policijo.

»Bilo je, kot da napadajo gangstrsko gnezdo, kjer čakajo gangsterji z naperjemi mitraljezi«, pravi danes Madalyne. »Našo hišo je obkolilo deset patrolnih avtomobilov in policaji so nasilno vdrlí.«

Mudilo se jim je tako, da so pozabili prinesiti nalog za aretacijo Suzane, zato jim Murrayevi niso hoteli odpreti. In takrat so policaji s sekuro razbili vrata in vpadli v hišo.

Kaj se je kasneje godilo, še ni vse jasno, a očitno je, da Madalyne Murray govori resnico, medtem ko baltimorska policija laže. Policaji so jih po vdoru v hišo začeli surovo tepsti s pendreki in s pestmi. Policija pa pravi, da je sama Madalyne Murrao napadla osem plečatih policajev. (Zanimivo je to, da je drugič to trdilo le še pet, a dva dni kasneje le še trije policaji!)

BRUTALNA STRANKA

Policija obtožuje tudi Madalyno mater, da je napadla enega policajev. Gospa Leddie Mays (Madalynina mati boluje od kroničnega artritisa) priznava, da se je dotaknila policajev. Takole pravi:

»Ta policaj je vrgel Billa na pod in ga začel tolči s pendrekom, pa sem ga prijela za laket in zakričala: »Nehajte, saj ga boste ubili!« V tem trenutku pa je drugi policaj udaril gospo Mays s pendrekom po glavi, da je padla v nezavest. Pri vsem tem niti ni tako pomemben podatek, da ima gospa Mays 73 let.

Ko sem na Havajih povprašal 44-letno Madalyno, kako je uspešna sama napasti osem oboroženih policajev, se je nasmejala in rekla: »Stavim, da bodo v Ameriki vsi lopovi odšli v Baltimore, ko bodo zvedeli, da je ena sama gospodinja lahko premlatila osem tamkajšnjih »kifelijcev.«

Policija je tisti večer odpeljala Madalyno v bolnišnico, kjer so ji nudili zdravniško pomoč, njeno mater pa so odpeljali v drugo bolnišnico, medtem ko so Billa odvlekli v zapor. In Bill trdi, da so ga policaji izmenjuje se topli celo noč in mu vmes čitali biblijo. Eden od njih mu je to razložil takole: »Mi bomo že napravili iz tebe katoličana, ti nesramnež!«

Druga dne so vse spustili. Slučajno pa je celotni incident bil posnet na magnetofonski

trak. Med drugim tudi izjava policijskega narednika Charlesa Kellyja, da nima naloga za pregled hiše. Prav to pa je zaskrbelo baltimorske oblasti in dva dni po incidentu je javni tožilec države Maryland W. J. O'Donnell na konferenci za tisk dejal, da policija ne potrebuje naloga za pregled, če v času, ko vstopajo v to hišo, verjamejo, da takšen nalog obstaja.

To je popolnoma nova pravna teorija, o kateri imajo v Washingtonu drugačno mišljenje.

MORALI SMO ZBEŽATI IZ MERYLANDA

Po brutalnem vpadu v hišo in po izpustitvi je bilo Madalyne in njenim članom jasno, da ni mogoče več vzdržati v Marylandu. Položaj je postal brezupen. Za obtožbo, kot so jo napravili Madalyne — napad na osem policajev — je lahko sodnik po lastni presoji odmeril poljubno kazen — celo doživljenjsko ječo. — In zato so Murrayevi v naslednji noči skupaj z Billovo ženo Suzan zbežali z avtom v New York in dalje na Havaje.

Toda beg še ni rešil slučajev. Meseč dni po pobegu, je baltimorsko sodišče obsodilo Madalyno v odsotnosti na leto dni zapora zaradi žalitve sodišča. Zakonodajno telo Marylanda pa je na brzino izglasovalo nov zakon, ki predvideva za napad na policajev do 20 let ječe. In tako je baltimorski dnevnik objavil, da bo Madalyne obsojena na 160 let ječe, če se vrne v Maryland ali če jo bodo izročili.

Zal se baltimorska tragedija na Havajih še ni končala. Mladoporočeni Bill, ki je štiri leta s spartansko hrabrostjo prenašal raznotera mučenja, se je nena doma zlomil. Kot kaže, ga je noč, ki jo je preživel skupaj z baltimorskimi policaji, popolnoma povozila. Kmalu po prihodu na Havaje se je začel zapirati vase in psihiater je ugotovil težko depresijo. In tako je danes na psihiatrični kliniki v Honolulu.

Madalyne pa je na Havajih najela enega najboljših advokatov Hymana Greensteina.

Da pa bi bila zadeva popolna, pa je država Maryland poslala službeno zahtevo državi Havaj, da ji izroči Madalyno Murray, da bi jo lahko sodili zaradi napada na policaje.

Toda ona in Greenstein sta že krenila v protinapad. Greensteinov pravni argument je, da nobeno sodišče v Marylandu ni legalno konstituirano, ker se od sodnikov, porotnikov in prič zahteva, da imajo verske kvalifikacije.

(Konec prihodnjic)

ANEKDOTI O VELIKIH LJUDEH

Nekeč so pozvali Beethovna v konservatorij, da bi povedal svoje mišljenje o igranju nekega pianista. Ko je pianist končal z igranjem, je Beethoven vzdihnil in dejal:

»Vedno sem pravil, da so sloni zelo škodljive zveril.«

»Toda, maestro,« je vprašal začuden pianist, »kakšno zvezo pa imajo sloni z glasbo?«

»Iz slonove kosti izdelujejo tipke za klavir,« je ostro odgovoril komponist.

*

Ko je Napoleon obnovil verske obrede, katere je zabranila francoska revolucija, je s svojimi najbližjimi prisostvoval veliki maši v Notredamski cerkvi. Po maši je povprašal svoje spremstvo, kako jim je maša ugajala.

»Odlično!« je odgovoril neki general. »Zal manjka tistih sto in sto tisočev ljudi, ki so umrli zato, da bi uničili to, kar je znova vzpostavljenol«

PRENOSNE ATOMSKE ELEKTRARNE

Sovjetski konstruktorji na nekem inštitutu v Moskvi so skonstruirali prvo atomsko elektrarno na kolesih. Težka je 350 ton in je nameščena na štirih gigantskih kamionih z gosenicami, pripravljeni za vsak teren. Elektrarna je sposobna, da oskrbuje z električno energijo mestce z deset tisoč prebivalci. Atomsko elektrarna porabi dnevno 14 gramov nuklearnega goriva. Kot kaže, bodo v kratkem pričeli s serijsko proizvodnjo teh »namuznih atomskih elektrarn«, kajti namenjene so za številna odročna področja v Sibiriji.

Leteče zobne ščetke bi lahko imenovali galebe, ki so po svoji iznajdljivosti, kadar gre za pridobivanje hrane, prav presenetljivi. Galeb na naši sliki je redni obiskovalec nekega ameriškega zoološkega vrsta, kjer neguje zobovje mladih konj. Debeluhom ta nega očito ugaja.

SVINČEV KRISTAL

(ROKODELCI, KI NAJBRŽ NE BODO IZUMRLI)

Avtomatizacija, ki izpodriva rokodelstvo, se v steklarski industriji veliko teže uveljavlja: posebno v industriji svinčevega kristala. Tam so rokodelci takorekoč nenadomestljivi. Mojstri za proizvodnjo kristalov so ponosni na to, da v tekmi s stroji tako odločno zmagujejo. Pihanja težko topljivega kristala, prav

tako rezanja in graviranja ne zmore noben stroj.

Pravijo da je kristal »izumil« pred 300 leti angleški kemik George Ravenscroft, ko si je prizadeval izboljšati kvaliteto britanskega finega stekla. Od takrat pa do današnjega dne se je v proizvodnji okrasnih predmetov iz svinčevega kristala marsikaj spremenilo in izboljšalo, vendar prav tu človeka ni mogoče nadomestiti s strojem.

Medtem ko steklarska industrija običajnega stekla uvaja vse več strojev — stroj za pihanje žarnice daje 1000 komadov na minuto — ostaja izdelovanje kristala v bistvu na stopnji izpred tristo let. Da bi si — na primer angleška — industrija kristala zagotovila zadostno število mojstrov, imajo rokodelci te stroke izredno ugodne pogoje za uk in seveda tudi lepe plače. Pravijo namreč, da je tako proizveden kvaliteten kristal še zmerom cenejši kot pa bi bil kristal slabše kakovosti, ki bi ga izdeloval stroj.

ZAPLENILI 2,5 TONI MAMIL

V Hongkongu — svetovnem centru trgovine — z mamili je policija pred nedavnim zapolnila dve in pol tona opija in morfija. Ob tej priložnosti so zaprli štiri trgovce in jih obsodili na zapor od petih do štiriinajstih let.

Obtoženci pred sodiščem niso priznali krivde, eden izmed aretiranih Kitajcev pa je dal policiji kavcijo v znesku 20 tisoč hongkongskih dolarjev (3 milijone dinarjev!). Policija je prav tako prijela nekega prevoznika iz Tajlanda, ki je tihopatil mamilo v bambusovih snopih.

Hongkong je največje prekladališče opija na Daljnem vzhodu. Zaradi trgovanja z mamili se pred sodiščem vsak mesec zagovarja okrog tisoč oseb. Po statistiki je vsak dvajseti prebivalec tega mesta, ki šteje 3,5 milijona prebivalcev, uživalec mamila.

SLIKA V SMETEH

Tridesetletni delavec Trombley, zaposlen pri mestni snagi je v Detroitu povsem slučajno našel v smetnjaku dragoceno umetniško sliko. Slo je za renesančno delo italijanskega mojstra Sassoferrata. Trombley je zaslutil, da je našel dragoceno stvar, pa jo je takoj odnesel na policijo. Tu so takoj rekli: »To je prav tisto, kar išče George Simon, ki je prijavil krajo dragocene slike, kupljene v Braziliji za 4 tisoč dolarjev.«

TO BO POMAGALO

Ze mnogi mladi Avstralci so prevarili letalske družbe in potovali kot paketi, čeprav to ni bilo udobno. Londonski Daily Telegraph piše: Da bi takšne trike preprečili, bodo v tiboje, ki jih vkrcavajo v letala v Sidneyu, vbrizgali prah za kihanje.

Od Reke do Dubrovnika

Nosačev v pristanišču Gruža ne manjka. Postrežbo osebje hotela »Argentina« in »Excelsior« si prizadeva, da bi čimbolj ustreglo željam tujih gostov. Pri tem pokaže ves svoj tuji besedni zaklad, da bi vzpostavilo vsaj delen kontakt z gosti. Slišiš angleške, francoske, nemške, italijanske in še druge tuje besede, pomešane s številnimi slovanskimi. Le redko se med temi tujimi gosti, ki obiščejo našo deželo najde kdo, ki bi prebrskal naš slovar, da bi ga uporabljal kot pripomoček pri potovanju. To se jim zdi nepotrebno. Sto metrov od obale lahko stopimo na tramvaj, ki te odpelje na Pile, kjer je čudovit razgled na morje in prekršana vegetacija. Pri vходу v Stradun je na levi strani v obzidju vklesana spominjska plošča padlim borcem, ki jo pa krasi le uvel venec, katerega odpa-

dajoče suhe borove vejice padajo na stopnice...

Pod obokom na levi je frančiškanski samostan, v katerem je najstarejša lekarna na Balkanu. Do nedavnega je bil dovoljen vstop v to staroalkemijsko delavnico le moškimi, sedaj pa lahko prag prestope tudi ženske. V zunanem delu samostana je kapela, ki je ena najstarejših zgodovinskih znamenitosti Dubrovnika. V času, ko sem si ogledovala njeno notranjost, je vodič razlagal skupini ameriških turistov zgodovino zgradbe. Vsi so prezrli skrinjico z napisom »Milodari za poravilo cerkve«, ampak so se zanimali za slike in za možnost, da bi jih kupili. V cerkev pride tudi skupina učencev iz virovitiške šole. Teljica da milodar in večina otrok ji sledi, potem pa odvihrajo naprej, ne da bi si ogledali znamenite

slike in freske. Tudi zanimivo!

Lepota Dubrovnika je neizčrpna. Vedno znova te prevzema njegova veličina, bogastvo muzejev, monumentalnost arhitekture, knjižnice s številnimi zgodovinskimi dokumenti neprecenljive vrednosti. V tem vrvežu znamenitosti ti nikoli ne preostaja časa. Če kak dan ni vremena za kopanje na Pločah ali Lapadu in Lokrumu, te vabijo koncerti in gledališke ter druge kulturne predstave. Simfonični koncerti v Atriju Kneževga dvora so izredno doživljive za vsakega, še tako zahtevnega turista. Stopnice in kamniti balkoni so najbolj akustični prostori Kneževga dvora. Poleg tujih in domačih turistov, so tudi domačini redni obiskovalci številnih koncertov.

(Se nadaljuje)

Pavla Rovar

ZA 8.200 MARK JE FRANCOŠKI TRGOVEC GILBERT FRANCOIS SMEL USTRELITI ŠIBIRSKEGA MEDVEDA. IZ MOSKVE SO MU TELEGRAFIRALI V FRANCIJO. NASLI MEDVEDA, PRIDITE TAKOJ SEDEL JE NA REAKTIVNO LETALO IN ZE NASLEDNJEGA DNE SLAVIL SVOJ LOVSKE TRIUMF. KO ZUHA SICER NI SMEL ZLOZITI IN SPRAVITI V TORBO, AMPAK GA JE MORAL PUSTITI V MOSKVI.

23. 7. 1965 — St. 29

Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izšel je 2. 6. 1945 kot »Nova pot«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tisk«. — Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštne predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-1-656. Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Ino, zemstvo 2.400 din. Rokopisov ne vračamo.